

Sygn. akt VIRCa 172/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 września 2015 roku

Sąd Okręgowy w Olsztynie VI Wydział Cywilny Rodzinny w składzie:

Przewodniczący: SSO Elżbieta Schubert (spr.)

Sędziowie: SO Jolanta Biernat-Kalinowska

SR del do SO Arkadiusz Rokicki

protokolant: st. sekr. sąd. Joanna Siwińska

po rozpoznaniu w dniu 16 września 2015 roku w Olsztynie

na rozprawie

sprawy z powództwa **J. K.**

przeciwko **małoletniej I. K. i małoletniej P. K.** reprezentowanych przez przedstawicielkę ustawową B. M.

o obniżenie alimentów

na skutek apelacji pozwanych

od wyroku Sądu Rejonowego w Olsztynie

z dnia 29 kwietnia 2015 roku

sygn. akt III RC 1236/14

oddala apelację

Sygn. akt VI RCa 172/15

UZASADNIENIE

Powód J. K. wniósł o obniżenie alimentów ustalonych na rzecz jego małoletnich córek I. i P. K. wyrokiem Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 09 listopada 2010 roku w sprawie o sygn. akt VI RC 1429/10 z kwot po 500 złotych miesięcznie na każdą z małoletnich, do kwot po 300 złotych miesięcznie na każdą z małoletnich.

W uzasadnieniu podał, że zasądzone alimenty od początku przerastały jego faktyczne możliwości zarobkowe i finansowe. Wskazał, że od czasu orzekania o alimentach zmniejszyły się wydatki na małoletnie córki, albowiem rozpoczęły one edukację szkolną, w związku z czym ich przedstawicielka ustawowa nie musi uiszczać już czesnego za przedszkole. Ponadto podnosił, że jego możliwości finansowe uległy pogorszeniu, gdyż nie może już korzystać ze wsparcia finansowego swoich rodziców, którzy podupadli na zdrowiu i nie mogą dłużej go wspierać. Wskazał również, że za środki otrzymane z tytułu podziału majątku i oszczędności zakupił i wykończył lokal mieszkalny i nie może tych środków przeznaczać na alimenty. Dodał także, że z nowego związku ma jedno dziecko i także musi łożyć na jego utrzymanie.

Małoletnie pozwane I. i P. K. reprezentowane przez matkę B. M. wniosły o oddalenie powództwa w całości.

Podaly, że powód kolejny raz powołuje się na pogorszenie się jego sytuacji majątkowej i finansowej, która jednak rzeczywistości nie ma miejsca. Wskazały, że powód czerpał dodatkowy dochód z tytułu pośredniczenia w zawieraniu umów leasingu i obecnie brak jest podstaw, aby przyjąć, że dochód ten zanikł. Reasumując podniosły, że powód najprawdopodobniej nie wykazuje innych dochodów, aby uzyskać dla siebie korzystne rozstrzygnięcie procesowe.

Sąd Rejonowy w Olsztynie wyrokiem z dnia 29 kwietnia 2015 roku w sprawie III RC 1236/14 obniżył alimenty od powoda na rzecz małoletnich pozwanych z kwoty po 500 złotych na każdą z nich, łącznie 1000 złotych miesięcznie, zasądzonych wyrokiem Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 09.11.2010 roku w sprawie VIR 429/10 do kwoty po 400 złotych miesięcznie na każdą z nich, łącznie 800 złotych miesięcznie, natomiast w pozostałej części powództwo oddalił.

W uzasadnieniu podał, że powództwo okazało się zasadne jedynie częściowo. Wskazał, że od czasu ostatniego orzekania o alimentach dochody powoda nie uległy co prawda obniżeniu, a nawet nieznacznie powiększyły się, to jednak jego ogólna sytuacja finansowa uległa pogorszeniu. Nie może on dłużej korzystać z pomocy finansowej swoich rodziców oraz nie posiada już oszczędności, które mógłby przeznaczyć na zaspokajanie potrzeb małoletnich córek. Nadto radykalnej zmianie uległa sytuacja osobista powoda, który wszedł w nowy związek i ze związku tego posiada małoletniego syna, a tym samym powiększeniu uległ krąg osób do których utrzymania jest zobowiązany. Zdaniem Sądu Rejonowego zasadnym było obniżenie świadczeń alimentacyjnych, tym bardziej jeśli się uwzględni, że stronie pozwanej nie udało się wykazać aby powód osiągał znacząco wyższe dochody aniżeli te, które wynikają z przedłożonych przez niego dokumentów.

Apelację od powyższego wyroku wniosły pozwane, żądając zmiany orzeczenia Sądu Rejonowego i oddalenie powództwa w całości.

Zdaniem skarżących wyrok Sądu I instancji jest dla nich bardzo krzywdzący i nie uwzględnia wszystkich okoliczności sprawy. W ich ocenie w sprawie nie zaszły żadne istotne zmiany, w szczególności nie uległy zmniejszeniu możliwości zarobkowe powoda, a które przemawiałyby za zasadnością powództwa. Podniosły, że od czasu ostatniego orzekania o wysokości alimentów, znacznie wzrosły koszty związane z ich utrzymaniem, w których to powód nie partycypuje. W ocenie apelujących powód starannie zamaskował przed Sądem faktycznie uzyskiwane dochody, gdyż analiza ponoszonych przez niego wydatków związanych z jego bieżącym utrzymaniem jednoznacznie wskazuje, że dysponuje on znacznymi środkami, w tym pewnymi oszczędnościami.

Pozwany wniósł o oddalenie apelacji. Podał, że obniżenie wysokości jego obowiązku alimentacyjnego jest w pełni zasadne i zostało poprzedzone wnikliwą analizą jego sytuacji materialnej, dokonanej przez Sąd Rejonowy w toku postępowania. Podkreślił, że zasądzone pierwotnie alimenty na utrzymanie małoletnich już od początku przewyższały faktyczne koszty utrzymania córek i nie przystawały do jego realnych możliwości zarobkowych. Jednocześnie podkreślił, że w miarę możliwości uczestniczy w utrzymaniu córek, chociażby poprzez dokonywania na ich rzecz zakupu różnego rodzaju prezentów.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja pozwanych jest niezasadna i nie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd I instancji na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego prawidłowo ustalił stan faktyczny w niniejszej sprawie, a zajęte stanowisko w przekonujący sposób uzasadnił w pisemnych motywach orzeczenia.

Zgodnie treścią art. 138 kro, w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Przez zmianę stosunków rozumieć należy wszelkie modyfikacje w statusie ekonomicznym stron mające wpływ zarówno na zwiększenie, jak i na zmniejszenie, zakresu usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz zwiększenie lub zmniejszenie zakresu możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego. Natomiast w art. 135 § 1 k.r.o. ustawodawca wskazał zasadnicze przesłanki, od których zależy zakres obowiązku alimentacyjnego, a jeżeli obowiązek ten ma charakter świadczenia pieniężnego – jego wysokość. Pierwszą przesłankę stanowią usprawiedliwione potrzeby uprawnionego, zaś drugą pozytywną przesłankę wpływającą na

zakres świadczeń alimentacyjnych stanowią majątkowe możliwości zobowiązanego. Określenie takich możliwości wymaga ustalenia wysokości comiesięcznych dochodów, np. z tytułu wynagrodzenia za pracę.

Przenosząc te rozważania na grunt niniejszej sprawy podnieść należy, że w sytuacji stron doszło do zmiany stosunków, o których mowa w art. 138 kro, a które to uzasadniają, jak tego żąda powód, obniżenia wysokości jego obowiązku alimentacyjnego wobec pozwanych.

W ślad za Sądem Rejonowym podnieść należy, że od czasu ostatniego orzekania o alimentach, dochody powoda nieznacznie powiększyły się, to jednak jego ogólna sytuacja finansowa, wbrew twierdzeniom apelujących, uległa pogorszeniu. Bezsprzeczne jest, że nie może on dłużej korzystać z pomocy finansowej swoich rodziców oraz nie posiada już oszczędności pochodzących z podziału majątku, a które mogłyby przeznaczyć na zaspokajanie potrzeb małoletnich córek. Podkreślenia wymaga również zmiana sytuacji osobistej powoda, który wszedł w nowy związek i ma małoletniego syna, do utrzymania którego, jest w sposób oczywisty również zobowiązany. O ile sam fakt posiadania innego dziecka nie przesądza automatycznie o zasadności powództwa o obniżenie alimentów, to jednak, jak słusznie zauważył Sąd Rejonowy, wpływa na zasadność obniżenia świadczeń alimentacyjnych wobec córek z poprzedniego małżeństwa. Słusznie również podniósł Sąd I instancji, że stronie pozwanej nie udało się wykazać aby powód osiągał znacząco wyższe dochody aniżeli te, które wynikają z przedłożonych przez niego dokumentów, zaś okoliczności przez nie powoływane, w dużej mierze uznać należy za dowolne, wręcz gołosłowne.

Sąd Okręgowy analizując całokształt materiału dowodowego zgromadzonego w aktach sprawy dostrzegł, że usprawiedliwione potrzeby pozwanych uległy zwiększeniu od czasu poprzedniego orzekania o alimentach, tym niemniej jednak potrzeby te wiążą się głównie z rozrywką małoletnich i rozwijaniem się ich zainteresowań. Obie małoletnie są zdrowymi, prawidłowo rozwijającymi się dziewczynkami, nie chorują przewlekle i nie wymagają specjalistycznego leczenia, które generowałoby dodatkowe wydatki w związku z ich utrzymaniem. Podkreślić w tym miejscu również należy sytuację materialną matki pozwanych, którą z powodzeniem ocenić można jako bardzo dobrą. Uzyskuje ona dochody ponad trzykrotnie wyższe aniżeli powód, a ponadto otrzymuje wysokie premie od swojego pracodawcy. Ponosi stałe wydatki z bieżącym utrzymaniem w wysokości 1300 złotych, które to w przybliżeniu odpowiadają zasadniczo całości miesięcznego wynagrodzenia powoda.

Powyższe okoliczności czynią zasadnym obniżenie wysokości obowiązku alimentacyjnego powoda wobec jego małoletnich córek i stąd też Sąd Okręgowy uznał apelację za niezasadną i niezasługującą na uwzględnienie.

Mając powyższe na uwadze, Sąd na podstawie art. 385 kpc, oddalił apelację pozwanych.